

Две послания от грузинския свещеник Зураб Арошвили по повод на “противостоенето” срещу икуменизма “отвътре” и неговите апологети.

ПОСЛАНИЕ ВТОРО:

ДО ВОДЕЩИТЕ БОРБА ОТВЪТРЕ

Да си глупав по рождение не е вина, но да станеш глупец поради злоупотреба с ума си не е извинително и влече подире си тежко наказание. Такива са хората, които много мечтаят за себе си и изпадат в крайна надменност. — Св. Иоан Златоуст

Почти никога нито една ерес не се е залавяла да отрича направо съществуващите църковни догмати. Това е една обща черта на всички ереси. Възникнала, например, несторианската ерес и дяволът чрез устата на своите служители започнал да защитава Никео-цариградския Символ на вярата, сочейки, че в него липсва думата *Богородица*. “Придържай се — говорили несторианите — във всичко към светоотеческото изповедание и недей да казваш, че Девата е родила Бога, след като светите Събори не са внесли в Символа тази дума”. Ето ви нагледен пример за това как без да се нарушават старите догматически определения по буква, лесно може да се стигне до ерес на дело.

И днес обичат да повтарят, че (участието на православни в) икуменизма и делата му все още не са ерес, а път към ерес. Твърдят, че едва когато всички се причастят от една чаша на обща литургия и достигнат до евхаристийно единение, тогава трябва да се бяга. Такава е тезата на тъй наречените “православни”, които уж водят борбата “отвътре”. Да погледем обаче какво мислят и държат в ума си йерарсите, срещу които се води тая “борба отвътре”.

Ще приведем един сравнително скорошен пример, който добре обрисова светогледа на съвременните йерарси от официалните църкви. Спомням си, как един току-що завършил курсовете в духовната академия студент защитаваше диплома под названието “Икуменизмът като ерес”. Говорейки за т. нар. “Лимска литургия”, той каза, че това е някакво ново практическо евхаристийно единство, което се извършва по време на икуменическите събрания. С усмивка на уста (грузинският) патриарх му възрази с думите: “Та това не е литургия и как вие, православните не се срамувате да го наричате тайнство”. Учудващи думи, удивителни идеи! Естествено, че всички тези “лимски литургии” не са православната литургия и не могат да бъдат такива! Но това (богослужебно действие) вече е нов вид литургия при ново единение — или по-скоро разновидност на подобни синкретични литургии. И тъй, според представите на вашите йерарси-икуменисти единението в ритуалите и богослуженията не е единение в прекия смисъл? Вие твърдите, че и за вас такава еклезиология е неприемлива. Но тогава пред нас се открива странна картина: това, което е допустимо според възгледите на “йерарсите-икуменисти” и по тяхно мнение не представлява вероотстъпничество, то е недопустимо според възгледите на “водещите борбата отвътре”. Е, как тогава да разрешим този въпрос? И как да ги накараме да признаят своите заблуди? И в какво? В това, което те изцяло и по начало отричат? И какво ще се получи в края на краищата? Макар това противоречие¹ да е наглед непреодолимо, те — по мнението и на двете страни — са Църквата и заедно представляват Църквата? Няма що, странна представа за християнството и за Църквата. В какво обаче запазват те единството? Коя Църква всички заедно явяват? Разпокъсаната, не единомислена в делата на вярата и християнския живот. Ето при такова разбиране за църковното единство и процъфтява еклезиологическата ерес, тоест ереста на тези, които

¹ В богословските възгледи и изповядването на вярата. — Бел. прев.

неправилно разсъждават за същността на Църквата и с високомерие по човешки богословствуват за Църквата — лъжеучителите, които свещеномъченик Методий нарича сирени, “прикриващи своята омраза към човеците с приятно пение”. Какво излиза — (от една страна) йерарсите никога не ще признаят, че са в религиозно общение с неправославни и никога не ще напишат на омофорите си, че са еретици, а другата страна, т.е. “борещите се” никога нищо не може да им докаже. Може би защото и не иска да доказва? Този, който мисли, че трябва да се състои православна литургия, извършвана съвместно от православни и неправославни, на която всички да се причастят от една жертва, напразно очаква това.

Вие, които “водите борбата отвътре”, не водите борба против лъжата и измамата, а оправдавате намиращите се в общение и в единство с еретиците. Как? Като оставате сами в общение с вашите епископи, а чрез тях и заедно с тях се намирате в мистично общение и с всички древни и нови богохулници. Нима не е така? Добре би било да си припомните словата на св. Амфилохий Иконийски: “Бог Отец не търпи никакво пренебрежение към Своя Син, отвръща се от хулителите Му и се гневи на ония, които влизат в общение с тия хулители.” Да, тъкмо така вие, “водещите борба отвътре”, на дело оправдавате извратителите и хулителите на апостолските правила, установени за запазването на самите нас в Христовата Църква. Обаче като не пазите апостолското Предание, вие се оказвате извън Църквата, напускате я. А сега и бедственото си положение отежнявате с това, че ведно с йерарсите-отстъпници, с думите и делата си, се опитвате да гоните ония, които изобличават тяхното вероотстъпничество и не желаят да споделят тяхното богомерзко единство. Вие, “водещите борбата отвътре” в действителност сте гонители и хулници на воюващите, които назовават зловерието и злочестието със собствените им имена; със самото това вие сами ставате хулители на Църквата, която е основана на Вечната Истина, а не на лъжата, нито на хитросплетените оправдания на вероотстъпничеството и вероотстъпниците. Тук са уместни словата на свети мъченик Платон (18 ноември): “Макар и да нося еднакво с философа Платон име, ние сме с различни философии. Само по себе си името не може да съедини тия, които са разделени по вяра. Затуй нито съм подобен на тоя Платон, нито той на мене, освен само по име. Аз се уча и проповядвам Христовото любоводрие, а философията на древния Платон е безумие пред Бога, понеже е писано: ‘ще погубя мъдростта на мъдреците и ще отхвърля разума на разумните’². Ученията, принадлежащи на Платон, които ти наричаш божествени, са лъжовни измислици, които чрез хитроумни слова развъртават умовете на неразумното простолюдие”.

По същия начин и ние с вас можем да кажем, че макар и да се наричаме с едно и също име — християни, не сме с една и съща посока, а името не може да съедини ония, що са разделени от вярата си.

На вас, “водещите борбата отвътре” ще напомня, че християните, които не предавали вярата си и не са встъпвали в общение с еретици заради лъжовно църковно единство често са били избивани с камъни от самите наплашени и изменили на Христа християни. Тъй велможите-вероотстъпници в лагера, пребили с камъни своя епископ Исаак извън града (паметта му е на 20 ноември). Ала как “водите борба отвътре” вие, които и към своите архиереи не сте искрени, понеже върху тях и само върху тях стоварвате тежкото бреме на греха против вярата, като с това ги осъждате на вечна гибел, а сами по фарисейски се оправдавате пред народа, думайки, че нямате никакво отношение³ и никаква вина не лежи върху вас? Къде са любовта и уважението ви към собствените ви пастирначалници? И още: каква църква сте вие заедно, след като един другото осъждате заради вероотстъпничество?!

Струва си да се върнем към казаното в началото. И тъй, на официално, догматическо равнище не е определено нищо за почитането на иконите, в Символа на вярата също нищо не е казано за иконите, това е било просто част от древното църковно предание, но по време на иконоборческата ерес хилядни множества християни се увенчали с венците на мъченичеството и изповедничеството. “Доколкото можеше той (преподобни Григорий Декаполит)

---

² 1 Кор. 1:19. — Бел. прев.

³ Към тяхното вероотстъпничество — Бел. прев.

чрез слово и писания учеше вяравците да се покланят на светите икони и да ги почитат според Преданието на Църквата”. Според Преданието на Църквата!

Нищо не е казано в Символа на вярата и за молитвите с еретици и нехристияни или за каквото и да е друго религиозно общение с тях, но християнинът, който участва в такива деяния, с такова дело хули Символа на вярата изцяло, а не някой отделен негов член. Тези, които вършат подобни дела, търгуват с всички съкровени Тайнства на Църквата, предлагат⁴ забранения плод, чието вкуване води до духовна смърт — до втората и вечна смърт. Но и за онези, които се намират извън Църквата такива идеи и съответстващата им практика стават съблазън и камък за препъване — за тях се зазижда вратата, водеща към Църквата на истинския Бог, светата Православна Църква. Така тази съблазън, която внасят православните икуменисти, е обхванала и православни, и неправославни — обзела е цялата вселена. Смъртоносно вкуване, отровата на древната змия!

Е, изпълнени с лъжовно мъдруване платоновци, “водещи борба отвътре”, нямате път с нас, нито ние — с вас! Защото чрез хитрите си слова и лъжливи басни вие развърщавате умовете на неизкусното простолудие и спомагате за тяхното разложение и гибел.

С тѣга се налага да ви напомним думите на свети Василий Велики: “С тия, които си придават вид, че изповядват Православието, но са в съюз с хора с друг мироглед и не обръщат внимание на предупрежденията, продължават да упорствуват, вие не само сте длъжни да прекратите съюза си, но и трябва да престанете да ги наричате братя” (PG 160, 101C).

*31 октомври / 13 ноември 1997 г.
100000 мъченици от Тбилиси*

---

⁴ На следващите ги вяравци